

Poselství papeže Benedikta XVI. k XCVI. Světovému dni migrantů a uprchlíků

(17. ledna 2010)

„Mladiství migranti a uprchlíci“

Draží bratři a sestry!

Oslava Světového dne migrantů a uprchlíků je pro mě příležitostí, abych opět připomenul trvalý zájem církve o ty, kdo jakýmkoliv způsobem zakoušejí život v emigraci. Jak jsem napsal v encyklice *Caritas in veritate*, zneklidňuje nás, kolika lidí se tato skutečnost týká, jaké společenské, ekonomické, politické, kulturní a náboženské problémy vyvolává a před jaké závažné otázky staví jednotlivé národy i mezinárodní společenství. Každý migrant je lidskou osobou, která má nezcizitelná základní práva, jež musí respektovat všichni a za všech okolností.¹ Letošní téma „Mladiství migranti a uprchlíci“ se dotýká aspektu pro křesťany velmi důležitého. Mají totiž na paměti napomenutí Krista, který na sebe při posledním soudu vztáhne vše, co bylo vykonáno, nebo naopak nevykonáno pro jednoho z těchto nejposlednějších (srov. Mt 25, 40.45). A jak by bylo možné nezahrnout mezi ty nejmenší a „nejposlednější“ také mladistvé migranty a uprchlíky? Podle evangelií zakusil migraci ještě jako dítě i sám Ježíš, když musel uprchnout před Herodovými výhrůžkami a spolu s Josefem a Marií hledat útočiště v Egyptě (srov. Mt 2, 14).

Přestože Úmluva o právech dítěte jasně prohlašuje, že předním hlediskem při jakékoli činnosti musí být zájem dítěte (srov. čl. 3), jemuž náleží stejná základní lidská práva jako dospělému, ve skutečnosti tomu tak bohužel vždy není. Roste sice obecné povědomí o tom, že je třeba podniknout okamžité a rázné kroky na ochranu nezletilých, mnozí z nich jsou však opuštěni a stávají se oběťmi nejrůznějších forem vykořisťování. Můj ctihodný předchůdce Jan Pavel II. vylíčil jejich dramatickou situaci v projevu ke generálnímu tajemníkovi OSN dne 22. září 1990, u příležitosti Světového summitu o dětech: „Jsem svědkem tragické situace, v níž žijí miliony dětí ve všech světadílech. Jsou těmi nejzranitelnějšími, neboť jejich hlas je nejméně slyšet.“² Ze srdce doufám, že se mladistvým migrantům dostane patřičné pozornosti a společenského prostředí, jež umožní a podpoří jejich fyzický, kulturní, duchovní i mravní rozvoj. Život v cizí zemi bez konkrétních vztažných bodů vyvolává bezpočet někdy i velmi závažných problémů a obtíží zvláště pro ty, kdo postrádají oporu v rodině.

Typickým příkladem migrace mladistvých je situace dítěte narozeného v hostitelské zemi nebo dítěte, které nežije se svými rodiči, protože po jeho narození emigrovali, ale později se k nim připojí. Tito mladiství patří ke dvěma kulturám, a nesou tak všechny výhody i problémy, které souvisí s dvojím občanstvím. To jim nicméně nabízí příležitost, aby čerpali z bohatství, jež v sobě setkání odlišných kulturních

---

¹ Srov. BENEDIKT XVI. Encyklika o integrálním lidském rozvoji v lásce a v pravdě *Caritas in veritate* (29. června 2009), č. 62. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2009.

² JAN PAVEL II. *Insegnamenti XIII, 2, 1990, s. 672.*

tradic obsahuje. Je nezbytné, aby se těmto mladým lidem dostalo patřičného vzdělání a následného zapojení do trhu práce a také aby jejich integraci do společnosti napomáhaly příslušné vzdělávací a sociální struktury. Nikdy se nesmí zapomínat na to, že období dospívání je pro formaci lidské bytosti rozhodující.

Zvláštní kategorii mladistvých tvoří uprchlíci, kteří hledají azyl, neboť museli z nejrůznějších důvodů utéci z vlastní země, kde jim nebyla poskytnuta dostatečná ochrana. Jejich počet podle statistik roste. Tento jev tedy vyžaduje pečlivé zhodnocení a koordinované jednání, jež bude zahrnovat příslušná opatření pro prevenci a ochranu mladistvých a jejich přijetí, jak je definuje Úmluva o právech dítěte.³

Obracím se nyní k farnostem a k množství katolických sdružení, jež v duchu víry a lásky vynakládají velké úsilí, aby uspokojily potřeby těchto našich bratří a sester. Jsem vděčný za vše, co s tak nesmírnou velkorysostí konají, a vybízím všechny křesťany, aby měli na paměti sociální a pastorační úkoly, které s sebou situace mladistvých migrantů a uprchlíků přináší. V srdci nám zní Ježíšova slova „byl jsem na cestě, a ujali jste se mě“ (Mt 25, 35) i hlavní přikázání, jež nám dal: milovat Boha celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí, a zároveň milovat svého bližního (srov. Mt 22, 37-39). To nás přivádí k poznání, že každý konkrétní čin musí být živen především vírou v působení milosti a Boží prozřetelnosti. Tak se i pohostinnost a solidarita s cizinci a zvláště s dětmi stává způsobem, jak hlásat evangelium solidarity. Právě to církev hlásá, když otevírá svou náruč a usiluje o to, aby byla práva migrantů a uprchlíků respektována, když vyzývá představitele států i mezinárodních organizací a institucí k podpoře vhodných iniciativ na jejich obranu. Kéž nad námi bdí nejsvětější Panna Maria a pomáhá nám, abychom lépe porozuměli obtížím, jimž musí čelit všichni, kdo žijí daleko od svého domova. Všechny, kdo tvoří rozsáhlý svět migrantů a uprchlíků, ujišťuji o svých modlitbách a ze srdce jim uděluji své apoštolské požehnání.

Vatikán 16. října 2009

BENEDICTUS PP. XVI

---

³ Srov. čl. 22.